

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/85/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3121010173
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3121010173.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 04. augusta 2021 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

D. D.,

nar. XX.XX.XXXX v H. nad H., trvale bytom O., C. č. XXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Trenčíne,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2PP/10/2021 zo dňa 25.05.2021 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/4/2015 zo dňa 05.05.2015 bol D. D. odsúdený pre zločin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky s probačným dohľadom a povinnosťami spočívajúcimi v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa alebo sa v skúšobnej dobe uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Uznesením Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/4/2015 zo dňa 15.11.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4Tos/101/2018 zo dňa 30.11.2018 bolo rozhodnuté tak, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia neosvedčil, a preto trest odňatia slobody vo výmere 3 roky vykoná, pričom na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením súdu prvého stupňa bol odsúdený D. D. podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. podmiennečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody. Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. mu bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky a súčasne bol nad ním nariadený probačný dohľad v trvaní 3 roky. Zároveň mu bola uložená na čas probačného dohľadu aj povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zák. spočívajúca v príkaze zamestnať sa alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že u odsúdeného nepovažuje za splnené materiálne podmienky podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený sa síce stavia k svojej trestnej minulosti kriticky, ale s trestom, ktorý aktuálne vykonáva, nie je celkom zmierený. Súd prvého stupňa nepriznal náležitú váhu obsahu hodnotiacej správy ústavu, najmä pokiaľ ide o ústavom signalizovanú prítomnosť stredného rizika recidívy trestnej činnosti. Vo vzťahu k splneniu druhej materiálnej podmienky, či je možné od

odsúdeného očakávať, že povedie v budúcnosti riadny život, súd prvého stupňa síce prihladol na dôvody, pre ktoré sa odsúdený neosvedčil v skúšobnej dobe probačného dohľadu aktuálneho odsúdenia, ale tieto vyhodnotil jednostranne v prospech odsúdeného. Súd prvého stupňa sa zároveň nedostatočne vysporiadal s trestnou minulosťou odsúdeného, z ktorej vyplýva, že má tendenciu páchať trestnú činnosť. Pritom vo výkone trestu odňatia slobody sa odsúdený nachádza tretíkrát. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil.

K sťažnosti prokurátora sa písomne vyjadril odsúdený tak, že súhlasí s napadnutým uznesením, a zopakoval svoju argumentáciu prednesenú už na súde prvého stupňa. Zdôraznil, že naposledy bol vo výkone trestu odňatia slobody pred 18 rokmi a od tej doby žil riadnym životom. Po prepustení má zabezpečenú prácu a jeho rodina ho podporuje. Priložil aj písomnú ponuku práce od konateľa spoločnosti Autosklo-Servis, s.r.o.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že predmetnou vecou sa už zaoberal. Uznesením sp. zn. 23Tos/49/2021 zo dňa 27.04.2021 zrušil podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. uznesenie súdu prvého stupňa zo dňa 18.03.2021, ktorým bol (naopak) zamietnutý návrh odsúdeného o podmieňané prepustenie z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody, a súdu prvého stupňa uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol. Dôvodom pre takéto rozhodnutie krajského súdu boli jednak procesné pochybenia súdu prvého stupňa, ako aj tá skutočnosť, že o návrhu odsúdeného rozhodol predčasne. V tomto rozhodnutí krajský súd uviedol aj to, že zákonné podmienky na podmieňané prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody sa musia posudzovať prísne individuálne. V prejednávanej veci riaditeľ ústavu odporučil, aby bol odsúdený podmieňane prepustený s dohľadom. Konštatoval tiež, že odsúdený vykonal už viac ako dve tretiny z výmery uloženého trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Jeho 8 skorších odsúdení je tiež z obdobia do roku 2004, pričom až na jedno z nich sa na odsúdeného už hľadí, ako keby nebol odsúdený. Za daných okolností, ktoré svedčili skôr v prospech odsúdeného, krajský súd dal súdu prvého stupňa pokyn, aby si pripojil základný trestný spis (Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/4/2015) a z jeho obsahu preveril aj tvrdenia odsúdeného o dôvodoch jeho neosvedčenia v skúšobnej dobe podmieňaného odsúdenia s probačným dohľadom, a tieto následne v súvislosti s jeho podaným návrhom aj vyhodnotil v rámci celkového posúdenia, či sú u odsúdeného splnené zákonné podmienky pre jeho podmieňané prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného rozhodoval opätovne na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť v rámci svojho výsluchu vyjadriť sa k priebehu svojho výkonu trestu odňatia slobody, ako aj k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmieňané prepustenie.

K splneniu zákonných podmienok pre podmieňané prepustenie podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. krajský súd uvádza, že splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody bolo preukázané, keď odsúdený už vykonal viac ako 2/3 z uloženého trestu odňatia slobody - § 66 ods. 1 písm. b) Tr. zák.

V kontexte doplneného dokazovania súdom prvého stupňa, najmä v tom smere, že hodnotenie ústavu na odsúdeného zostalo nezmenené, zotrúva krajský súd aj na názore, že správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a plnenie jeho povinností je možné vyhodnotiť ako prejav polepšenia sa, čím bola splnená aj prvá materiálna podmienka. Odsúdeného ústav na výkon trestu vyhodnotil skôr pozitívne. Z jeho hodnotenia vyplýva jediné negatívum spočívajúce v tom, že odsúdený nie je s aktuálnym trestom celkom zmierený, avšak za omnoho dôležitejšie považuje krajský súd zistenie, že k svojej trestnej minulosti sa odsúdený stavia kriticky.

Krajský súd k splneniu druhej materiálnej podmienky v podobe pozitívnej prognózy vedenia riadneho života uvádza, že toto bolo predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí a v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, a to jednotlivo i v ich súhrne.

Krajský súd sa pritom stotožnil aj so závermi súdu prvého stupňa pokiaľ ide o splnenie druhej materiálnej podmienky v podobe možného očakávania, že odsúdený po prepustení na slobodu povedie riadny život.

I keď ústav na výkon trestu vyhodnotil u odsúdeného síce stredné riziko sociálneho zlyhania, súd prvého stupňa jasne a zrozumiteľne vysvetlil, z akých dôvodov považoval aj túto druhú materiálnu podmienku u odsúdeného za splnenú. Krajský súd na tomto mieste len opakuje svoje skoršie úvahy, že v prípade odsúdeného je jeho 8 skorších odsúdení z obdobia do roku 2004, pričom až na jedno z nich sa na neho už hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Z pohľadu pozitívnej prognózy vedenia riadneho života na slobode po podmieničnom prepustení krajský súd ďalej poukazuje na to, že odsúdený síce nie je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, avšak do výkonu trestu odňatia slobody sa „vrátil“ po dlhšom čase a nebolo preukázané, že by od posledného výkonu trestu odňatia slobody v roku 2004 (okrem trestnej veci, v ktorom mu bol uložený aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody) nevedol riadny život. Taktiež bolo potrebné zohľadniť to, že nevedenie riadneho života nebolo ani dôvodom jeho neosvedčenia sa v skúšobnej dobe podmieničného odsúdenia. Taktiež sa krajský súd stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa, že riziko recidívy je u odsúdeného eliminované jeho úprimným odhodlaním viesť po prepustení na slobodu riadny život, ako aj tým, že počas výkonu trestu odňatia slobody udržiaval pozitívne sociálne kontakty s vonkajším prostredím. Zároveň pri svojom rozhodovaní nemohol krajský súd prehliadnuť to, že na prevýchovu odsúdeného by malo byť vplyvané vo výkone trestu odňatia slobody len o niečo viac ako 6 mesiacov (predpokladaný koniec výkonu trestu odňatia slobody má mať dňa 19.02.2022), keď odsúdený vykonal už skoro 5/6 uloženého trestu odňatia slobody.

Vzhľadom k týmto skutočnostiam je aj podľa názoru krajského súdu preto možné a aj dôvodné dať odsúdenému ďalšiu šancu preukázať, že sa napravil pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Napokon aj riaditeľ ústavu na výkon trestu navrhol rozhodnúť o návrhu odsúdeného tak, ako to urobil súd prvého stupňa. Z pohľadu dôvodov sťažnosti prokurátora potom krajský súd nevidí „rozumný dôvod“, pre ktorý by zhodu v názore ústavu na výkon trestu a súdu prvého stupňa na možnosť podmieničného prepustenia odsúdeného s probačným dohľadom bolo potrebné odmietnuť. Pritom len skutočnosť, že odsúdený už v minulosti vykonal iný trest odňatia slobody, prípadne už bol v minulosti z jeho výkonu aj podmienične prepustený, a potom sa opäť dopustil trestnej činnosti, pre ktorú mu bol nariadený výkon „ďalšieho“ trestu odňatia slobody, nemôže bez ďalšieho viesť k odôvodnenému záveru, že odsúdeného nie je možné podmienične prepustiť.

Je síce pravdou, že neexistuje „istota“, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život. Takúto istotu súdy rozhodujúce o podmieničných prepusteniach prakticky nemajú a ani nemôžu nikdy mať. Súčasne ale nebolo možné prisvedčiť prokurátorovi v tom, že pre takýto záver nebolo možné mať ani rozumný dôvodný predpoklad. Z písomného odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa, vrátane vyššie uvedených dôvodov rozhodnutia krajského súdu, práve naopak takýto dôvodný predpoklad vyplýva.

Krajský súd považuje aj určenie skúšobnej doby v trvaní 3 roky s nariadením probačného dohľadu nad jeho správaním na 3 roky a súčasným uložením jednej povinnosti za primerané a zákonné z pohľadu predchádzania v páchaní ďalšej trestnej činnosti zo strany odsúdeného po jeho podmieničnom prepustení na slobodu. Dĺžka skúšobnej doby, probačný dohľad a plnenie uloženej povinnosti sú spôsobilé dovŕšiť nápravu odsúdeného aj na slobode, a zohľadňujú aj povahu spáchaného trestného činu a to, že odsúdený vykonával uložený trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V prípade, ak odsúdený nespĺní podmienky podmieničného prepustenia, bude možné rozhodnúť o nariadení výkonu zvyšku trestu odňatia slobody. Na tomto mieste krajský súd odsúdenému pripomína,

že porušenie podmienok probačného dohľadu a nesplnenie uložených povinností, síce nie v celom rozsahu, viedlo k tomu, že mu bol nariadený výkon aktuálneho trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov preto rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.